

Forfatter: Udrag fra Araberen i Constantinopel

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 164.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365977776/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Sultan Mahmud – lod Svaret med den dristige Arabers Stemme –
«han er her for at holde sin Ed. Han har en spændt Pistol i hver
Haand, som Sultan Mahmud – de kan afbrændes eller forsvinde i
samme Øieblik som dine.»

Uvilkaarlig forsvandt begge Sultanens Pistoler i hans Bælte, og han
stod magtesløs med opspilede Øjne, uden at røre sig, men med Haand-
den knuget fast om Diamanterne i sit Dolkhæfte.

«Husker du den unge Araber ved Misrams Brønd i Sichiems Dal,
hvis unge Brud du lod rane i Bedetimen?» – vedblev Araberen, idet
han ligeledes stak sine Pistoler i Bæltet og hvilede den høire Haand
med den sammenrullede Slynge mod sin Hofte – «husker du den Ed,
han svor dig ved Profeten, medens hans Hingst fløj gennem den Jæ-
gerhær, som Ørknens Fugl gennem de fængte Lovers Gitter? – Jeg
svor at hente min Brud, død eller levende, fra Hyærens Hule og
bringe ham et kosteligt Halsbaand for Profetens Maane vendte sin
Huelthed mod min høire Haand. Og, see, Sultan Mahmud! endnu kan
jeg gribe i Maanen med min venstre. Min unge Brud sidder urørt af
din visne Haand her paa Lovehuden – og du, Hyæne! du følger mig
til Porten hist som Ørknens vilde Dyr i min Slynge.»

Inden han havde udsagt det sidste Ord, foer hans Hingst som en
Fugl afsted med ham og den skønne Araberinde gennem de døds-
stille Gaarde, og Sultan Mahmuds Legeme slæbtes efter ham med
Halsen i hans udkastede Slynge.

Da Halvmaanen dalede og kastede sin sidste Glands hin Hostnat
over Bosphorus, tordnede 500 Marmorkanoner fra Seraillets Mure og
vakte den forfærdede Stad. Sultan Mahmuds Lug var fundet med en
tartarsk Hestefangensnare om Halsen ved Porten af Seraillets første
Gaard. Men forbi Leanders Taarn fløj for en frisk Luftning en arabisk
Seilbaad med en flyvende Maage i Speilet. Ved Masten stod en rav-
nesort Hest og vendte Hovedet med Opmærksomhed mod Bagstav-
nen. Der sad den unge Araber med den ene Haand paa Røret og med
hin unge skønne Araberinde i sin Arm. De seilede til det frie lykkelige
Arabiens Kyst, for aldrig meer at see Halvmaanen lyse over Des-
potstaden.